

lesarabrøv

Føroyskt sjálvstýri

Landið í kreppu og arbeiðspláss í kreppu. Hetta er prisurin, vit føroyingar mugu gjalda fyri tað vit-leysa oyðslusemið, sum verið hevur og so av monnum, sum vilja sjálvstýri. Vit skylda bæði í høvd og reyv, so eg trúgvi, at vit ongantíð eru so langt frá nokrum sjálvstýri sum júst nú. Helst verða vit settir undir administratión fyrsta dagin.

Yvirtøkur eru framar á ymiskum økjum, tí her skulu føroyingar ráða!! Men nú er ikki so lagligt at ráða longur, tí pengar eru eingir, hóast menn fyri fleiri árum síðani sögdu, at vit reistu á 1. klassa lúkst móti avgrundini.

Tær fyrirøtur og skip, sum ikki longu eru farin á reyvína, mugu sjálvandi rekast við størri varsemi og skynsemi, og er at vóna, at skráðið ikki

verður so nógv størri, enn tað longu er.

Allir almennir stovnar hava eisini fingið boðini, men ymiskt man fara at vera, hvussu tað fer at gangast hesum ymsu stovnunum at spara.

Onkrir av hesum stovnum, sum hava oyðslað og brúkt nógv, koma ikki at merkja so nógv til sparringina, og har sum spart hevur verið frammanundan, verður stóðan bara út av lagi vánalig, tá allir — prosentvis — skulu spara nakað tað sama.

Aftaná at hava verið í sjálvdrátti í 14 ár, eru boðini eisini komin til Postverkið, og her haldi eg, at tað fer út um alt mark.

Ein og hvør, sum kemur til arbeiðis, hevur skyldu til at gera tað arbeiði, sum ein sjálvur hevur søkt um og fær lön fyri; hetta er ein skylda!!

Leiðslan á Postverkinum, sum er væl lønt úr sama kassa sum øll hini starvsfólkini, keypa bara tveir danskarar frá »de Danske Post- og Telegrafvæsen« at gera arbeiðið fyri seg. Tað skal eita, at teir hava ekspertisu o.a. Jú, okkurt fint skal tað vera — og danskt eisini — so ber til. Nei, ikki er skomm skapt í tykkum! Ella hava tit onga ekspertisu, sum hava arbeiðt innan Postverk í ein mansaldur?

Hesir goðu dansku menn hava verið her og kannað umstøðurnar (tikið mót). Hetta kemur mær fyri sum í ævintýrinum hjá H.C. Andersen: Kejserens nye klæder. Tá teir nú koma aftur, hava teir helst bæði nál og trað við sær. Hvør, ið kemur at ganga nakin, tá teir eru lidnir við sitt arbeiði,

verður spennandi at siggja.

Jú, verið bara meira undirbrotligir og fittir og latið endiliga fremmandar visa okkum, hvussu vit skulu liva á hesum klettum, tí sjálvri duga vit ikki. Tað er eisini prógvað við hesari samgongu, sum nú er (um at) skrædna.

Føroyskt sjálvstýri — skammiligt og spýggiligt.

Er hetta leti ella óðugnaskapur, so at aðrir skulu gera arbeiðið fyri tykkum, so hava tit spart tykkum sjálvur burtur, og kunnu berast aftur »med tak for lån«!

Um øll starvsfólkini gjørdi tað sama sum leiðslan ger í hesum fari, var uppsøgnin vis. Her skuldi verið tikið í herðatoppin og sett upp á pláss.

Kroystur

Gongur tað ikki av skriðuni?

Svari pr. prinsipp ikki dulnevndum.

Men vj. undir oddagreini í Sosialinum nr. 150 haldi eg meg bera kenslu á.

Taki eg feil, so mugu tit orsaka.

Harra vj., undirritaði er fólkaflaksmaður, og so leingi nokur politisk hugsjón verður varðveitt millum syllarnar, verður tað helst fólkaflakshugsjónin. Sjálvt um hugsjónin

verður varðveitt og goymd, fritekur hon ikki ein at tala at, tí ein metir skeivt at vera.

Eingin varð nevndur, men eingin var heldur gloymdur í lesarabrevinum í Dimmu.

Gamalt er, vj., »hann, ið er sekur, hann at sær tekur«.

vj., tú ásannar, at politiskur ruðuleiki er. Um nú hesin ruðuleiki endar við vali, so fáa tit — frælsi,

javnaður og brøðralag — helst fitta framgongd.

Skipanin nú ræður, sigur eisini: framgongd gevur ábyrgd til at skipa nýggja stjórn. vj. sbr. skipanina mást tú hava onkran av ruðuleikaflokkunum við. Væl gagnist.

Í lesarabrevinum var okkurt nevnt um at lona lögtingsmonnum eftir tí arbeiði útint var. Hugsaði eisini um dygdina av arbeiðinum, hvussu hon nú

skuldi mátast, lætt verður tað ikki. Um ein nú t.d. hugsar um allar tær vánaligu lóginar, ið galda fyri alivinnuna, so er eyðsýnt, at tann ið hevur staðið gubbi at teimum, átti onga lön at fingið nógv ár fram í tíðina.

Bestu heilsur

Absalon í Búd

Lívdin

Aftursvar til Jákup Johannis Joensen 29/9-1990.

Angangandi Lívdini, vil eg fáa aftursvar. Nær hevur verið dansur og bingo inni í Lívdini, ikki nær vitandi, men eina ferð. Bingo, um eg minnst rætt, var tað ið KFUM ella K, so har lýgur tú, og

hevnir teg inn á teir, sum standa fyri Lívdini og tosar aftan fyri teirra rygg, istaðin fyri at siga tað við teir og ikki hini. Sannleikin er tann, at tú vilt sjálvur vera formaður har, so hevði sjónvarp og radio farið so logandi út, eg kenni teg so mikið væl,

gang toli tú so ikki.

Tú grenjar altið um Lívdina, nógvur gangur av teimum ungu, sum koma inn har. Tey eru edrú, minst til tað, halt so uppát at grenja um tað. Lat tey ungu og eisini tey eldru hugna sær, sum tey vilja. Bera tey eru edrú.

Brøðrasamkomuna blandi eg ikki upp í tað, og heldur ikki Blákrossheimið.

Lydia Ósa

Halan millum beinini

Hvør minnst ikki Paula Ellefsen, tá hann sum lögmaður stakk halan millum beinini og fór sin veg, tá nakað álvarsligt var áfætt í Føroyum?

Og hvussu var nú við

nýggja formanninum hjá Sambandinum. Tá harðast leikaði á var hann á veg til Danmarkar við flogfarinum. So mátti kreppa vera kreppa...

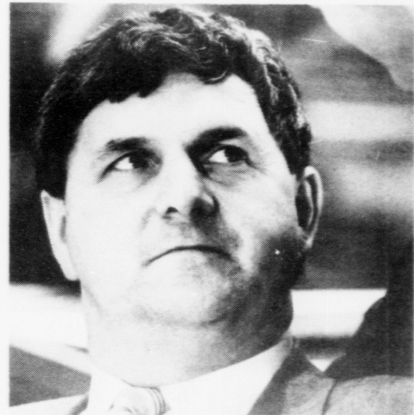
Eg komi at hugsa um

hesi orðini hjá L. Holberg. Ein skuldi trúð at hann kendi sambandshevdingarar, tá hann skrivaði:

For at bevare sit rygte, som den der aldrig blev slået, løber han altid sin

veg, når der bliver blåst til kamp. Sitat L. Holberg

Politiskur martýrur

Jógvan við Keldu.
Eitt keisaranki fram
um demokrati

Sum um hann visti, at tað skjótt fór at verða lögtingsval, ger annar lögtingslimur fólkaflaksins fyri Norðuroyggiar, Jógvan við Keldu, nú politiskt kraftlopp.

Eg hevði ongantíð væntað hann at fara at sita leingi í einari samgongu við meira enn 30 fólkom.

Um vit fara at analysera mannin, so siggja vit, at hann ongantíð síðani hann fór úr læru hjá Kjölbri hevur verið undirordnaður nakran, sum hevur kunnað sett hann upp á pláss.

Tíðliga í tíðini startaði hann egna heilsølu og var sjálvur stjóri so leingi tað vardi. Síðst í 60-unum stillaði hann upp til kommunuvalið men ungur sum hann var gjørdist hann ikki borgmeistari tá ferðina, men tað hevði ikki verið í dag.

Síðani helt hann fram sum forrætningsleiðari upp ígjøgnum 70-ina, inntil hann aftur stillaði upp til kommununa í 1979 og kom inn við nógvum atkvøðum. Hann gjørdist borgmeistari og var tað í 4 ár fyrst.

Hann stillaði upp aftur í 1984 og kom sendandi inn aftur, og varð aftur borgmeistari í 4 ár. Eftir hvat eg skilji, so góðkendi hann einki annað, um hann skuldi við í nakra samgongu.

Vit siggja at maðurin alla sína tíð hevur sitið á toppinum sum harri, og hansara diplomatisku evni kenna tey flestu. Bæði frá teimum, ið hava arbeiðt undir honum í kommununi og aðra-

staðni og teimum, ið hava sitið í býráðnum saman við honum. Kanska ikki minst hansara egnu partamenn, sum mangan sigst hava fingið avhólvring ella durafjóringin, tá teir ikki hava makkað rætt.

Tey, sum voru á politiskum fundi í Klaksvík leygarkvöldið, fingi eisini at siggja hansara arbeiðsmáta, tí hann fór upp og hólvadði allar av, sum søtu har og kallaði teir sosialistar og annað, bara tí at Anfinn Kallsberg, og ikki hann sjálvur, var biðin við í panelið. Eg haldi at menn blivu púra paff.

Stuttligast var tá hann oman á tað heila helt tað vera neyðugt við samarbeiði í hesum tíðum. Eg haldi at vit í dag siggja hansara máta at samarbeiða uppá.

Nei, hann hevðiongan kjans at sita í tinginum saman við so nógvum øðrum. Hjá honum er eitt lítið keisarariki við einaræði at fyrirtekkja fram um eitt stórt demokrati, tí sum flestu fólkaflaksmenn er hann als ikki demokrat, sjálvt um teir dáma at kalla seg so.

Og vit siggja í dag. Nú er hann keisari í sinum egna ríki og ger og sigur tað hann sjálvur finnur fyri gott. Hugsid tykkum skilið í Føroyum, um allir gjørdi honum tað eftir, tá teir ikki fingi sitt ígjøgnum. Tá var demokratið lítið vert.

Og tað verður akkurat tað sama næstu ferð hann stillar upp!

Proletar